

opstillede Beregning, udviser Resultatet, at Fler-tallets Forslag vil for Officerernes Bedkommende omtrent bevare de samme Avancementsforhold, som nu ere gjældende. Det vil sige, Regjeringsforlaget vil stille disse Avancementsforhold lidt ugunstigere for de faste Befalingsmænd, end nu er Tilfældet, og Fler-tallets Forslag gaar midt imellem det nu Bestaaende og Regjeringsforlaget; det har altsaa Avancementsforhold, som ere en Ubetydelighed ugunstigere end det nu Bestaaende, men gunstigere end Regjeringsforlaget. For Underofficerernes Bedkommende er Forholdet derimod ikke uvesentlig forskjelligt, idet Fler-tallets Forslag er betydelig gunstigere for dem end saavel Regjeringsforlaget som det nu Bestaaende. Dette kan med Tal nævnes saaledes, at Antallet af Underofficerer, der svare til Stabsfergentklassen, dertil regnet Stabsfergenter og Fler-tallets Kommanderfergenter, efter Fler-tallets Forslag vil udgjøre 17,3 pSt. af hele Antallet af de faste Underofficerer, medens det efter den nu bestaaende Hærorfning kun er 9,6 pSt. og efter Regjeringsforlaget vil være 12,6 pSt. Det er altsaa en Forbedring af Avancementsforholdene for Underofficerernes Bedkommende fra det nu Bestaaende til Fler-tallets Forslag af omtrent det Dobbelte. Forøvrigt bevare Fler-tallets Forslag trods Indstrækningen af Bataillonernes Antal det samme Antal af Underofficerer, som haves, idet nemlig Hærløven nu har 1076 Underofficerer, medens Fler-tallets Forslag vil have 1077. Regjeringsforlaget gaar selvfølgelig meget videre, idet der foreslaas ikke mindre end 1620 faste Underofficerer. — Det næste Afsnit omhandler Hærens Undervisningsanstalter, og vi møde der i Regjeringsforlaget først Elefskolen. Dennes Tilværelse er efter den gjældende Lov kun midlertidig, men Regjeringsforlaget gaar ud paa nu at slaa den fast som endelig. Den har tidligere væsentlig havt Betydning for Artilleriet og Ingenieurerne, men er siden bleven ubridet til ogsaa at rekrutere Jobfolkets Underofficersklasse. Der er forøvrigt en Mærkelighed med Hensyn til Regjeringsforlaget, som jeg skal paapege, idet det allerførst forelagte Regjeringsforslag gik ud paa, at der til Afgangen fra Elefskolen indgaae knyttes en Forpligtelse for Eleverne til at indgaae en Kapitulation af 8 Aar. Herimod udtalte man sig imidlertid meget stærkt fra Rigsdagens Side, idet man overhovedet var imod den Tankgang, der førte til at knytte ganske unge Mennesker til Militærtjenesten, og navnlig vilde man paa ingen Maade indlade sig paa at binde dem i saa lang Tid som 8 Aar. Denne Forpligtelse blev derfor indskrænket til kun at skulle vare 2 Aar, men Krigsbestyrelsen søger Skridt for Skridt at komme videre frem paa den Vej, man egentlig havde ønsket at betrede, idet der i Regjeringsforlaget ifjor blev foreslaaet, at denne Forpligtelse til fortsat Tjenestetid skulde udstrækkes fra 2 til 3 Aar, og i Aar gaar man atter 1 Aar

videre og siger 4 Aar; lidt efter lidt ville vi maasse naae op til de 8. Jeg tror, at dette tilstrækkeligt peger hen til, hvad der overhovedet gjør Fler-tallet uwilligt til at bevare Elefskolen som Institution. Vi tro, at enhver Tanke, der gaar ud paa som Betingelse for Optagelse blandt Hærens Befalingsmænd at forlange, at Bedkommende skal være opdragen dertil fra Drengearrene af, staar i Modstrid med de Principer, hvorpaa vor Hærløve overhovedet hviler. Naar man i 1867 gik ind paa at lade Elefskolen midlertidig bestaa, knyttede man dertil den Betingelse, at det skulde være saalænge, indtil det viste sig, at Hæren ad anden Vej kunde forsynes tilstrækkelig med Befalingsmænd. Det har nu i Aarenes Løb ganske vist vist sig, at dette ikke har kunnet opnaas ad den Vej, man hidtil har benyttet, og Fler-tallet har derfor erkjendt, at man maatte søge kraftigere Midler for at opnaa at faae Befalingsmandspladserne rekruterede med tilstrækkelig dygtige Kræfter; naar vore Forslag i saa Henseende vedtages, have vi ingen Tvivl om, at Elefskolen vil vise sig at være overflødig. Fler-tallet søger nemlig at naae Maalet gennem de Skoler for værnepligtige Befalingsmænd, der findes omtalte i Værningsforlagene under Nr. 107—113. Vort Forslag gaar ud paa, at der af de indfaldte Værnepligtige hvert Aar, efterat den første Rekruttskole er sluttet den 15de Juli, udtages $\frac{1}{6}$ af det hele Mandskab, hvorved det naturligvis forudsættes, at det er de dygtigste Kræfter ved Udsættelsen, der vælges. Denne $\frac{1}{6}$ forudsættes da jævnsides med den øvrige militære Uddannelse at komme til at gjenneemgaa en Kommandoskole, som kan give dem den Vejledning, der maa anses for nødvendig, for at de kunne optræde som Befalingsmænd af laveste Grad, det vil sige som Undercorporaler. Denne Undervisning vil blive fortsat fra den 15de Juli til den 1ste September, hvorefter de Paagjældende ville komme til at deltage i Efteraarøvelserne og derefter igjen i Øvelserne i Terrainet i Oktober. Dertil skulde altsaa efter Fler-tallets Forslag Uddannelsen af Undercorporaler indskrænkes, og om det Punkt er man, som sagt, ikke væsentlig uenig med Regjeringen. Ved Hjemfendelsen af det øvrige Mandskab den 1ste November skulde der da af den udtagne $\frac{1}{6}$ atter udtages $\frac{2}{5}$, hvilket altsaa ialt vilde være $\frac{1}{15}$ af det hele Antal Rekruter, og denne $\frac{1}{15}$ Del skulde da samles i en Central-skole til videre Uddannelse til Sektions- og Delingsførere. Central-skolen antages opprettet i Rjødshavn, navnlig for at man der kan have den Garnisonsstyrke, som vi erkjende kan have sin Betydning i en saa stor Stad, og tillige fordi man vistnok i Hovedstaden har lettere Adgang end i en Provindsby til de forskjellige Hjelpeidler for Undervisningen. Skolen foreslaas delt i 2 Klasser, hvoraf den første skulde have til Diemed at uddanne Delingsførere, medens den anden skulde uddanne Sektionsførere, og man antager, at der